

**МЮЗИКЪЛЪТ „СЛУЖБОГОНЦИ“ НА ПАЗАРДЖИШКИЯ МУЗИКАЛЕН ТЕАТЪР
„МАЕСТРО Г. АТАНАСОВ“ И БЛЕСТЯЩАТА Г-ЖА ТЕРЗИЙСКА НА ДОЦ. Д-Р
ВЕЛИЗАРА КАРАЯНКОВА**

През 2022 г. се навършиха 110 г. от рождението на едно от имената, дефиниращи професионалния облик на българската музикална култура от втората половина на ХХ век – Парашкев Хаджиев. Проследявайки с радост многото инициативи, които из цялата страна отбелязаха с почит най-продуктивния български композитор на музикално-сценични творби (21 опери, 6 оперети, 2 мюзикъла, 1 балет, 5 детски оперети), си припомних една паметна за мен постановка на неговите „Службогонци“ в Музикален театър „Маестро Г. Атанасов“ – град Пазарджик в далечната 1994 г.

Режисьор на спектакъла, създаден по едноименната комедия на Иван Вазов и либрето на Банчо Банов беше Евгений Генев, а диригент-постановчик – Деян Павлов. Като гости участваха двама изключително популярни столични актьори – Видин Даскалов и Васил Михайлов, които чудесно се бяха сработили със солистите, оркестъра, хора и балета на несъществуващата вече към днешна дата пазарджишка оперетна трупа. В централните роли играеха младите и многообещаващи тогава Йова Иванова, Велизара Караянкова и Марио Николов, заедно с утвърдените София Ашикян, Лилия

Илиева, Стефка и Иван Караиванови, Величка Лесова, Александър Минков и славния доайен на театъра – Христо Зъзрев. Сценографията беше на Марин Маринов, костюмите на Елка Тодорова, хореографията на Николай Николов, хормайстор беше Петър Стефанов, а концертмайстор – Свобода Коева.

Между многото причини, които определят особено място на това събитие в моите спомени, ярко се откроява забележителното превъплъщение на Велизара Караянкова в ролята на г-жа Еленка Терзийска. Наскоро завършила музикалната академия (тогава ДМА), по онова време тя беше асистент в класа по пеене на моята преподавателка доц. Ирена Брѝмбарова. Бях добре запознат с изключителните певчески възможности на Караянкова, но за първи път имах възможност да присъствам на нейна сценична изява и да констатирам органичната завършеност на един млад артист, възпитан в традициите на славната школа на проф. Христо Брѝмбаров. Помня с огромно задоволство възхищението и гордостта си от прекрасното ѝ пеене и овладяното ѝ сценично присъствие, особено в съвместните сцени с двамата именити актьори.

Ролята на пресметливата провинциалистка с провокативно и фриволно поведение Терзийска, поставя пред изпълнителката предизвикателството да съчетае развлекателно-комедийната пространственост с мащабно разгърнатата (по волята на композитора) певческа партия, която наред с пародирането

на лирично-комедийната вокална изразност е допълнително натоварена и със сложните неравноделни метруми и размери, репликиращи фолклорните интонации. Всичко това беше постигнато от Караянкова в превъзходна степен! Наслаждавах се на красива и плътна вокална линия, ерудирана фразировка и прецизна артикулация, забележително изработен висок певчески регистър (който обикновено респектира артистките), смела пластико-двигателна сръчност и удивително ловки партньорски реакции. Създавайки впечатлението, че задачата е непретенциозна и лековата, тя успя да устои на мощната актьорска комплексност на Даскалов, Михайлов и останалите си сценични партньори, с което събуди и възторжените реакции на публиката.

С прекрасните си впечатления от тази първа среща с творческата същност на доц. д-р Велизара Караянкова и във връзка с нейната кръгла годишнина през 2024 г. ѝ пожелавам от сърце вдъхновение, мотивация и удовлетворение в работата ѝ като изпълнител и педагог!

На добър час!

01.02.2024 г.

София

ст. пр. д-р Марчо Апостолов